BEDA VENERABILIS. BOETHIUS. GILBERTUS PORRETANUS

Ende 12. Jh . Seite 73v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

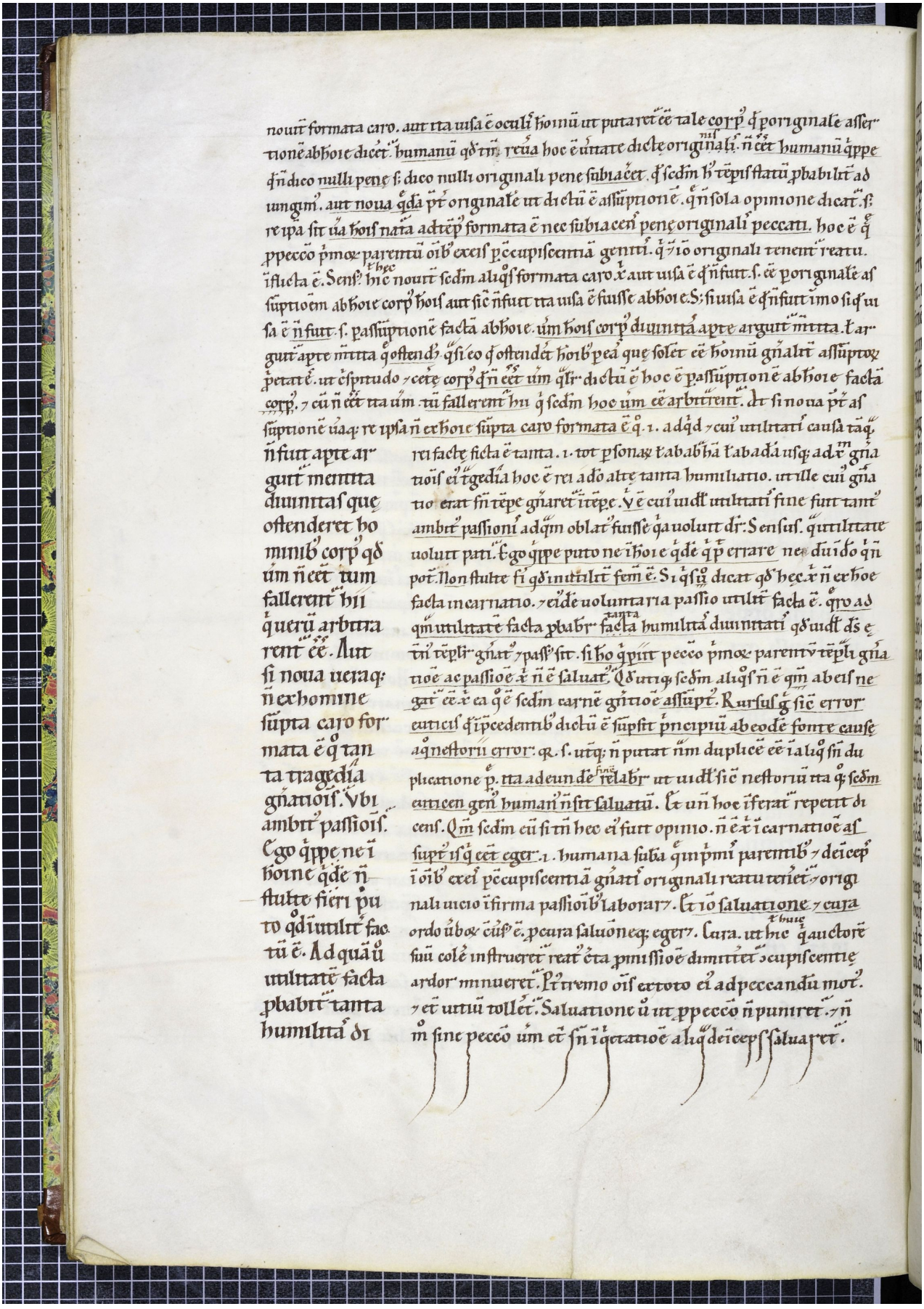

nouit formata caro. aut ita uisa ē oculis hoīnū ut putaret ēē tale corp̄ q̄ p̄ originale asser-
tionē ab hoīe dicet. humanū qd̄ tm̄ reua hoc ē uitate dicte originalis. n̄ eēt humanū q̄ppe
q̄ n̄ dico nulli pene s; dico nulli originali pene subiacet. q̄ scdm̄ h̄ tēpis statū pbabilit ad
iungim̄. aut noua q̄da p̄t originale ut dictū ē assūptionē. q̄ n̄ sola opinione dicat. s;
re ipa sit uia hoīs nata ad tēp̄ formata ē nec subiacens pene originali peccati. hoc ē q̄
ppeccō p̄mor parentū oīb̄ exeis p̄cupiscentiā geniti. q̄ ⁊ iō originali tenent reatu.
īflicta ē. Sens̄ hic nouit scdm̄ aliq̄s formata caro x̄ aut uisa ē q̄ n̄ fuit. s. ēē p̄ originale as
sūptionem ab hoīe corp̄ hoīs aut sic n̄ fuit ita uisa ē fuisse ab hoīe. S; si uisa ē q̄ n̄ fuit imo sic uisa
ē n̄ fuit. s. p̄ assūptionē facta ab hoīe. uīm hoīs corp̄ diuinitā apte arguit mentita. l̄ ar-
guit apte mentita q̄ ostendit. q̄ si eo q̄ ostendet hoīb̄ p̄ea que solet ēē hoīnū gn̄alit assūptor
p̄etate. ut cōspitudo ⁊ cete corp̄ q̄ n̄ eēt uīm q̄lr dictū ē hoc ē p̄ assūptionē ab hoīe facta
corp̄. ⁊ cū n̄ eēt ita uīm. tū fallerent hii q̄ scdm̄ hoc uīm ēē arbitrarent. At si noua p̄t as
sūptionē uaq; re ipsa n̄ ex hoīe sūpta caro formata ē q̄. i. ad q̄d ⁊ cui utilitati causa tāq̄

n̄ fuit apte ar-
guit mentita
diuinitas que
ostenderet ho
minib̄ corp̄ qd̄
uīm n̄ eēt tum
fallerent hii
q̄ uerū arbitra
rent ēē. Aut
si noua ueraq;
n̄ ex homine
sūpta caro for
mata ē q̄ tan
ta tragedia
gn̄atiōis. Vbi
ambit̄ passiōis.
Ego q̄ppe ne ī
hoīne q̄dē n̄
stulte fieri pu
to q̄d ī utilit̄ fac
tū ē. Ad quā ū
utilitatē facta
pbabit tanta
humilitā di

rei facte ficta ē tanta. i. tot p̄sonar l̄ ab ab̄ hā l̄ ab adā usq; ad x̄m gn̄a
tiōis ei tragedia hoc ē rei adō alte tanta humiliatio. ut ille cui gn̄a
tio erat sn̄ tēpe gn̄aret ī tēpe. V ē cui uidl̄ utilitati fine fuit tant̄
ambit̄ passioni ad q̄m oblat̄ fuisse q̄a uoluit dr̄. Sensus. q̄ utilitate
uoluit pati. Ego q̄ppe puto ne ī hoīe q̄dē q̄ p̄t errare ne dū ido q̄ n̄
pot̄. Non stulte fi qd̄ inutilit̄ fem̄ ē. Si q̄ sū dicat qd̄ hec x̄ n̄ ex hoīe
facta incarnatio. ⁊ eidē uoluntaria passio utilit̄ facta ē. q̄ro ad
q̄m utilitatē facta pbabr̄ tanta humilitā diuinitati qd̄ uidl̄ ds ē
tn̄ tēplr gn̄at ⁊ pass̄ sit. si ho q̄ p̄iit peccō p̄mor parentū tēpli gn̄a
tioē ac passioē x̄ n̄ ē saluat̄. Qd̄ utiq; scdm̄ aliq̄s n̄ ē q̄m ab eis ne
gat̄ ēē x̄ ea q̄ ē scdm̄ carnē gn̄tioē assūpt̄. Rursus ḡ sic error
euticis q̄ ī p̄cedentib̄ dictū ē sūpsit p̄ncipiū ab eodē fonte cause
aq̄ nestorii error. q̄r. s. utq; n̄ putat n̄m duplicē ēē ī aliq̄ sn̄ du
plicatione p̄. ita ad eundē finē relabr̄ ut uidl̄ sic nestoriū ita q̄ scdm̄
euticen gen̄ humanū n̄ sit saluatū. Et un̄ hoc īferat repetit di
cens. Q̄m scdm̄ eū si tn̄ hec ei fuit opinio. n̄ ē x̄ ī carnatioē as
sūpt̄ is q̄ eēt eger. i. humana sub̄a q̄ in p̄mi parentib̄ ⁊ deīceps
ī oīb̄ exei p̄cupiscentiā gn̄ati originali reatu tenet̄ ⁊ origi
nali uicio īfirma passioīb̄ laborar ⁊. Et iō saluatione ⁊ cura
ordo ūbor cūs ē. p̄cura saluōneq; eger ⁊. Cura. ut hic q̄ auctorē
suū colē instrueret̄ reat̄ ēta p̄missioē dimittet̄ ꝯcupiscentie
ardor minueret̄. Pt̄ tremo oīs ex toto ei ad peccandū mot̄.
⁊ et uitiū tollet̄. Saluatione ū ut p̄peccō n̄ puniret̄. ⁊ n̄
m̄ sine peccō uīm et sn̄ ī q̄etatioē aliq̄ deīceps saluaret̄.